

[Justitsministeren.]

må det forekomme rimeligt, at man nu også formelt afskaffer den bestående adgang til tvangssterilisation og tvangskastration.

Forslaget, der som nævnt i alt væsentligt er i overensstemmelse med betænkningens lovudkast, har til formål at imødekomme dette behov for revision af de gældende regler. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, samles reglerne om sterilisation og kastration nu i én lov, der omfatter såvel åndssvage som andre og tillige giver udtrykkelige regler om udførelse af sterilisation af rent lægelige hensyn. Kompetencen til at tillade sterilisation foreslås flyttet fra justitsministeriet og sterilisationsnævnet til de samråd, der er tilknyttet de enkelte mødrehjælpsinstitutioner. Indikationerne for foretagelse af sterilisation er i forslaget søgt udformet under hensyntagen til de erfaringer, der i årenes løb er indvundet i forbindelse med administrationen af de gældende regler. Efter forslaget skal der endelig altid foreligge en begæring om foretagelse af sterilisation eller kastration fra den pågældende selv — eller eventuelt hans værge — som forudsætning for at tillade indgrebet eller behandlingen, således at der fremtidig heller ikke formelt vil være mulighed for tvangsmæssig sterilisation eller kastration.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endelig den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om hunde.*

Hundelovens regler om førelse af hunderegistre og om hundeafgift er forskellige i København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal og i sognekommunerne. I de førstnævnte kommuner føres hunderegistret af politiet. Afgiften udgør 20 kr. for små hunde og 40 kr. for større hunde; holdes der i en husstand mere end én hund, svares der dobbelt afgift af dem alle. I sognekommunerne føres hunderegistret af sognefogden, og afgiften udgør halvdelen af de førnævnte beløb; holdes der i en husstand kun én hund, er denne dog afgiftsfri.

Den 1. april 1966 er der sket betydelige ændringer i den kommunale inddeling. En række sognekommuner er indlemmet i køb-

stadkommuner, og en række sognekommuner er sammenlagt med købstadkommuner til nye kommuner, der hører under amtskommunen, men er undergivet købstadkommunallovens styrelsesregler.

Disse ændringer medfører, at førelsen af hunderegistret i de hidtidige sognekommuner overgår fra sognefogden til politiet, og at afgiften i disse kommuner fremtidig skal beregnes efter de mere byrdefulde regler, der gælder for købstæderne.

Det er efter min mening uheldigt, at ændringerne i den kommunale inddeling skal medføre disse konsekvenser. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven, der bemyndiger justitsministeren til at gøre afvigelse fra lovens regler om førelse af hunderegistret og om hundeafgift, for så vidt angår områder, der berøres af ændringer i den kommunale inddeling. Jeg er min mening at benytte denne bemyndigelse til at bestemme, at førelsen af hunderegistret i de hidtidige sognekommuner forbliver hos sognefogden, og at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at afgiften i de hidtidige sognekommuner eller dele af disse skal beregnes efter de regler, der gælder for sognekommuner.

Jeg skal i denne forbindelse pege på, at den årlige hundeafgift næste gang forfalder den 1. januar 1967. Såfremt lovforslaget skal få virkning for denne afgift, må forslaget derfor være gennemført så betids, at kommunalbestyrelserne kan nå inden 1. januar at træffe beslutning om, at afgiften skal beregnes efter de regler, der gælder for sognekommuner.

Jeg skal sluttelig fremhæve, at den løsning af problemerne i forbindelse med ændringer i den kommunale inddeling, som forslaget indeholder, kun er af midlertidig karakter. Det vil være nødvendigt i forbindelse med kommunalreformen at nå frem til en mere varig løsning. Jeg kan i øvrigt oplyse, at spørgsmålet om en almindelig revision af reglerne om hunderegistre og hundeafgift for tiden overvejes i justitsministeriet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for familiens anliggender (Camma Larsen-Ledet): Hermed skal jeg tillade